

פרשת תצוה פרק כח בגדי הכהנים

עמוד ב: המשך מבנה הפרק

עם ישראל לובש בגד אחד, ציצית. כוהנים ששורפים קודש מחוץ למחנה לובשים 2 בגדים. כוהנים בעבודתם בחצר 4 כהן גדול בעזרה 8. משמעות הבגדים - כל הקרב יותר לובש יותר

2 תפקידים מרכזיים לבגדי כהונה
לכבוד ולתפארת - כלפי בני ישראל וכלפי ה' אכן הכהנים הם שליחי ה' וגם שלחי עם ישראל.

א ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו, מתוך בני ישראל לכהנו-לי: אהרן-נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרן. ב ועשית בגדי-קדש, לאהרן אחיך, לכבוד ולתפארת. ג ואתה, תדבר אל-כל-חכמי-לב, אשר מלאתיו, רוח חכמה; ועשו את-בגדי אהרן, לקדשו-לכהנו-לי. ד ואלה הבגדים אשר יעשו, חשן ואפוד ומעיל, וכתנת תשפץ, מצנפת ואבנט; ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך, ולבניו-לכהנו-לי. ה והם יקחו את-הזהב, ואת-התכלת ואת-הארגמן, ואת-תולעת השני, ואת-השש.

ו ועשו, את-האפד: ז זהב תכלת וארגמן ותולעת שני, ושש משזר-מעשה חשב. ח שתי כתפת חברת, יהיה-לו אל-שני קצותיו-וחבר. ט וחשב אפדתו אשר עליו, כמעשהו ממנו יהיה: זהב, תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. י ולקחת, את-שתי אבני-שהם; ופתחת עליהם, שמות בני ישראל. יא ששה, משמתם, על, האבן האחת; ואת-שמות הששה הנותרים, על-האבן השנית-פתולדתם. יב מעשה חרש, אבן-פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים, על-שמת בני ישראל; מספת משבצות זהב, תעשה אתם. יג ושמת את-שתי האבנים, על כתפת האפד, אבני זכרון לבני ישראל; ונשא אהרן את-שמותם לפני ה' על-שתי כתפיו-לזכרון. יד ועשית משבצת זהב. טו ושתי שרשרת זהב טהור מגבולת תעשה אתם מעשה עבת; ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת. טז ועשית חשן משפט, מעשה חשב-כמעשה אפד, תעשנו; זהב תכלת וארגמן ותולעת שני, ושש משזר-תעשה אתו. טז רבוע יהיה, כפול; זרת ארכו, וזרת רחבו. יז ומלאת בו מלאת אבן, ארבעה טורים אבן: טז טור, אדם פטדה וברקת-טהור, האחד. יח וטהור, השני-נפך ספיר, וזהלם. יט וטהור, השלישי-לשם שבו, ואחלקה. כ וטהור, הרביעי-תראיש ושם, וישפה; משבצים זהב יהיו, במלואתם. כא והאבנים תהיין על-שמות בני-ישראל, שתיים עשרה-על-שמתם; פתוחי חותם, איש על-שמו, תהיין, לשני עשר שבט. כב ועשית על-החשן שרשרת גבולת, מעשה עבת, זהב, טהור. כג ועשית, על-החשן, שתי, טבעות זהב; ונתת, את-שתי הטבעות, על-שני קצות החשן. כד ונתתה, את-שתי עבתת הזהב, על-שתי, הטבעות-אל-קצות, החשן. כה ואת שתי קצות שתי העבתת, תתן על-שתי המשבצות; ונתתה על-כתפות האפד, אל-מול פניו. כו ועשית, שתי טבעות זהב, ושמת אתם, על-שני קצות החשן-על-שפתו, אשר אל-עבר האפד ביתה. כז ועשית, שתי טבעות זהב, ונתתה אתם על-שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו, לעמת מחברתו-ממעל, לחשב האפד. כח וירכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפד, בפתיל תכלת, להיות, על-חשב האפד; ולא-יחז החשן מעל האפד. כט ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשן המשפט, על-לבו-גבאו אל-הקדש: לזכרון לפני ה', תמיד. ל ונתת אל-חשן המשפט, את-האורים ואת-התמים, והיו על-לב אהרן, בבאו לפני ה'; ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני ה'-תמיד. לא ועשית את-מעיל האפד, כליל תכלת. לב והיה פי-ראשו, בתוכו; שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג, כפי תחרא יהיה-לו-לא יקרע. לג ועשית על-שוליו, רמני תכלת וארגמן ותולעת שני-על-שוליו, סביב; ופעמני זהב בתוכם סביב. לד פעמן זהב ורמון, פעמן זהב ורמון, על-שולי המעיל, סביב. לה והיה על-אהרן, לשרת; ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני ה', ובצאתו-ולא ימות.

פסוק ט - הפסוק האמצעי באפוד, ועיקר תיאורו- שמות שבטי ישראל.

צווי לעשיית האפוד

פס' כא - הפסוק האמצעי בחושן, ועיקר תיאורו- שמות שבטי ישראל.

צווי לעשיית חושן האפוד

ולא-יחז החשן מעל האפד, דומה לאיסור הוצאת הבדים מן הארון, לומר שכשם שהארון הוא העיקר והבדים צמודים אליו, כך החושן הוא העיקר והאפוד צמוד ומשרתו.

2 בגדים אלו החושן והאפוד דומים בחומרים שמהם נעשו בביטויים רבים הקשורים לתיאורם ובמבנה התיאור. צמד הבגדים הללו דומה לצמד הכלים הארון והכפרת מבחינת יחסי גומלין ביניהם.

מ ונתת את-אהרן אחיך, ואת-בניו אתו, מתוך בני ישראל לכהנו-לי: אהרן-נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרן. נ ועשית בגדי-קדש, לאהרן אחיך, לכבוד ולתפארת. ס ועשית את-בגדי אהרן, לקדשו-לכהנו-לי. סא ואלה הבגדים אשר יעשו, חשן ואפוד ומעיל, וכתנת תשפץ, מצנפת ואבנט; ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך, ולבניו-לכהנו-לי. סב והם יקחו את-הזהב, ואת-התכלת ואת-הארגמן, ואת-תולעת השני, ואת-השש. סג ועשו, את-האפד: סד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני, ושש משזר-מעשה חשב. סה שתי כתפת חברת, יהיה-לו אל-שני קצותיו-וחבר. סו וחשב אפדתו אשר עליו, כמעשהו ממנו יהיה: זהב, תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. סז ולקחת, את-שתי אבני-שהם; ופתחת עליהם, שמות בני ישראל. סח ששה, משמתם, על, האבן האחת; ואת-שמות הששה הנותרים, על-האבן השנית-פתולדתם. סט מעשה חרש, אבן-פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים, על-שמת בני ישראל; מספת משבצות זהב, תעשה אתם. סי ושמת את-שתי האבנים, על כתפת האפד, אבני זכרון לבני ישראל; ונשא אהרן את-שמותם לפני ה' על-שתי כתפיו-לזכרון. סיא ועשית משבצת זהב. סיב ושתי שרשרת זהב טהור מגבולת תעשה אתם מעשה עבת; ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת. סיג ועשית חשן משפט, מעשה חשב-כמעשה אפד, תעשנו; זהב תכלת וארגמן ותולעת שני, ושש משזר-תעשה אתו. סיד רבוע יהיה, כפול; זרת ארכו, וזרת רחבו. סיה ומלאת בו מלאת אבן, ארבעה טורים אבן: סיז טור, אדם פטדה וברקת-טהור, האחד. סיח וטהור, השני-נפך ספיר, וזהלם. סיט וטהור, השלישי-לשם שבו, ואחלקה. סכ וטהור, הרביעי-תראיש ושם, וישפה; משבצים זהב יהיו, במלואתם. סכא והאבנים תהיין על-שמות בני-ישראל, שתיים עשרה-על-שמתם; פתוחי חותם, איש על-שמו, תהיין, לשני עשר שבט. סכב ועשית על-החשן שרשרת גבולת, מעשה עבת, זהב, טהור. סכג ועשית, על-החשן, שתי, טבעות זהב; ונתת, את-שתי הטבעות, על-שני קצות החשן. סכד ונתתה, את-שתי עבתת הזהב, על-שתי, הטבעות-אל-קצות, החשן. סכה ואת שתי קצות שתי העבתת, תתן על-שתי המשבצות; ונתתה על-כתפות האפד, אל-מול פניו. סכו ועשית, שתי טבעות זהב, ושמת אתם, על-שני קצות החשן-על-שפתו, אשר אל-עבר האפד ביתה. סכז ועשית, שתי טבעות זהב, ונתתה אתם על-שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו, לעמת מחברתו-ממעל, לחשב האפד. סכח וירכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפד, בפתיל תכלת, להיות, על-חשב האפד; ולא-יחז החשן מעל האפד. סכט ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשן המשפט, על-לבו-גבאו אל-הקדש: לזכרון לפני ה', תמיד. סל ונתת אל-חשן המשפט, את-האורים ואת-התמים, והיו על-לב אהרן, בבאו לפני ה'; ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני ה'-תמיד. סמ ועשית את-מעיל האפד, כליל תכלת. סנ והיה פי-ראשו, בתוכו; שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג, כפי תחרא יהיה-לו-לא יקרע. סס ועשית על-שוליו, רמני תכלת וארגמן ותולעת שני-על-שוליו, סביב; ופעמני זהב בתוכם סביב. סז פעמן זהב ורמון, פעמן זהב ורמון, על-שולי המעיל, סביב. סח והיה על-אהרן, לשרת; ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני ה', ובצאתו-ולא ימות. סט ופתחת עליו פתוחי חתם, קדש לה'. סי ושמת אתו על-פתיל תכלת, והיה על-המצנפת; אל-מול פני-המצנפת, יהיה. סיא והיה, על-מצח אהרן, ונשא אהרן את-עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל, לכל-מתנת קדשיהם; והיה על-מצחו תמיד, לרצון להם לפני ה'. סיב ושבצת הכתנת שש, ועשית מצנפת שש; ואבנט תעשה, מעשה רקס. סיג ולבני אהרן תעשה כתנת, ועשית להם אבנטים; ומגבעות תעשה להם, לכבוד ולתפארת. סיד והלבשת אתם את-אהרן אחיך, ואת-בניו אתו; ומשחת אתם ומלאת את-גדס, וקדשת אתם-וכהנו לי. סיה ועשה להם מכנסי-בד, לכסות בשר ערוה; ממתנים ועד-גרכים, יהיו. סיז והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד, או בגשתם אל-המזבח לשרת בקדש, ולא-ישאו עון, ומתו: חקת עולם לו, ולזרעו אחריו.